

יג א מתי פ"ב מהל'
 בלחם הלכה יא טו"ע
 יד ב ס' רלו סעף יא:
 יד ב מתי פ"א מהל'
 טענה ויובל הל' טו
 נז א מתי פ"ב מהל' שבת
 הלכה טו אמר לאוזן סה
 טור ש"ע א"ת ס' ש"א
 סעף ח'
 נז ד ה א מתי פ"ג מהל'
 עירובין הלכה ד טו"ע
 א"ת ס' ש"ב סעף א'
 יז א מתי שם הלכה ה טור
 ש"ע שם סעף יא:
 יח א מתי פ"ג שם הלכה
 ה:

[illegible]

הכחול אצל אלה ה' פתחים כפרסת פרג'אג
ודגפליה טריליות חללה
מה מובא כיון דהו ריבב
כחול (דן) פתחים
נעשה כפרסת חוצץ
פירוחה להרוב ואפי' זה
הכחול כנגד זה והסלמות
מיעטן קו. וכאלו אף
שם כול שחר חמש
בן התצור הוא. וכן
אם בנה איצטבא
ע"צ איצטבא אם יש
באיצטבא התחתונה
ספחים אם נמי אין
באיצטבא התחתונה
ספחים ואין כן איצטבא
התחתונה לאיצטבא
ועליונה אלא (ספחים)
פחות מן אברין
כלבד דמי וכאלו
הרחב האיצטבא העליונה
התחתונה ביהו חן והן
ד' ומעטין את הגובה.
ברב רב נחמן נמי
בבא עטמא ש"ך דמי
סולא שערביתו
פורחנות כלומר מדרגות
השלישיות זו ביו נדפסת
אות על ברהמא מצאת
זו מו אם יש בשלישית
התחתונה ד' ספחים
ממעטת. ואם אין אה ד'
ספחים והשלישית של
מעלה ממנה קרובה
פחות מן ספחים
היוצא לבה לברכות

[illegible]

ממשמע הכא דנייער לא חשיב טלטול
 וכן ה' מדשרין מקצתה מגולה אפילו
 דרמנ וכמה משניות דשרו לנער
 ודחנן פרק צמה טומנין (שם מה.)
 וי"ל^ר את הכסוי והן נופלות ומעות
 בעל גבי הכר מנער את הכר והן
 נפלות (ואכן שולחן הש"ס חז"ת מטה
 ל' יורה והיא נופלת ו') א"כ אמאי
 בסר רב צפרק כירה (שם דף מה.)
 כי מה המוטל צחמה להפכו ממיטה
 מיטה משום טלטול מן ה' שמה
 ולטול אע"ג דבנייה אסריין צפרק
 טול (שם דף קמג.) מטעם צסס
 דער אסור מה צצתה ה' כמו
 וכא וכל דבר שדעמו לטול צצתה
 ש' להיחו פ' כל הצבת אפי' מניה
 ש' כזוכה כי הה' לנער את
 וכסוי והן נופלות אע"פ צצתהוין
 יסרה דבר שאינו ניטל ואומר ר"י
 שאי טלטול דמה שיקר טלטול
 לצורך המת עצמו שהוא אסור ולא
 מי לכל הני שעושה הטלטול לצורך
 ייתר ולא לצורך אסור כמו לפת
 גען שאין צריך לטלטול עפר וכן
 ג' ג' צמר אסור אפן א"כ
 וטלטולס ולה' לא מיימי צצתה כירה
 (שם דף מה.) ג' פלוגתא דר' דר'

שמואל אלא הלא היה דר' יהודה בן לקיש
ולגוחא דר"א בן חדאי ורצנן והשחא
רצ חאמרי בי רב צפרק חולין (ס)
ומיה טלטול כי זה אינו נראה לומר
עלמא דטלטול מן הגז לא שמה
פסיק רב נתמן כר"א בן ת
הגז שמה טלטול פירוש ר' יהודה
הבי אפי' צוריו נמי משמע
עלייה חסור לטלטל ולא שרי
דגני ר' חייא ועוד דר' חייא ג
ול שובן ואין נראה נמי להעמיד
רב קי"ל דלמר כל מוקס שאסור
ול בית שדה לטלטל מותר לויה ולא ר
יט' שמוליך הקולס ברה"ר ורואין אור
רצה"ר לא גזור בצדק ולפי פירוש זה
רעה ובה נתמנענו וזהו של כותש
כול להיות ארבעה אצל אין רחבים אר
ו' ומשהו ואין לומר דהם גדלים
וכן משמע דקאמר לקמן [דף ע"א] ס
ומר דהא דצעינן שיגיע לראש הכות
הוי מיעוט באויר ולא שמה מיעוט
לכ"י לא צעינן אלא שיחמעט הכותל
א כעין קולמות (ז) אלא כעין מדגור
גב זה שיש חלל ואויר בין שליזה
ומשום (כ): והשלישית רחצות ארבעה

הַיִּינוּ דְּמֵאֲחֹרֵי הַקּוֹלָם מִחוּצָה הַכֹּל יִתְחַבֵּר
לְאִיר לְדֹחַן הָאֵלֶּינֶנּוּ הַתַּחֲתוֹנָה מִבְּטָן
צֵדִי שִׁגִּיעַ קוֹלָם (י) עַל רֹאשׁ הַכּוֹחֵל
יִשָּׁע אִו לֹא מִשְׁמַע דְּכָל דּוֹכָחָ צֵע
רִיךְ שֶׁצִּין שְׁחֵי חֲזִירוֹת דִּתֵּן לִקְמֵן

קטן ליה כד פי' בקוטרם
הוא ואין מגולה אלא מקצת
הוא משמע צריש כל הכלים
לחיות להם עלטול מן הדבר
שמוקצת עליהן מגולין
כלאיים ולא משום מעשה
וגיטלין בשבת לא צרי
סולם המצרי אינו
(6) חיוב דמי סולם המצרי
הוא ענין זה

יכל שאין לו ארבעה
אחא בריה דרבא ל
דסולם המצורי ולא
שמיע לך הא דאמר
בב המנונא אמר רב
שניטל בשבת וכל דר
ממעט אי הכי אפי'
קובעו אמר אביי יכו
גבוה עשרה טפחי
ארבעה מכאן וסולב
ואין בין זה לזה שלשה
אינו ממעט ולא
ארבעה אבל הוי כות
שוכא נמי אמר רב
איצטבא על גב איצמ
התחתונה ארבעה ממ
ארבעה ויש בעליונה
לזה שלשה ממעט
רבה בר אבוח "סול'
אם יש בשליבה התח
נמי אין בשליבה התח
העליונה ארבעה ואי
ממעט ואמר רב נחמי

דדמיא ליה ולא מייתי עלה
זי ספיר דלא חיסקי ההיא
(סמטא) דמשמע דסברי דלא
שליגי ואורי"א ע"ג דק"ל
עול דברים כל הכלים (ע
צבא) דמה הלכה כרז
לקש ורצן וזהו מצי למימנ
דכל סולמות ניטולן בשבט
אלא סולם של שוך משוך
ה דלסר החם משמע בשמע
מעמין כרז חן בר אמי דמ
ס מפני מראית העין אפי'
לסולמות של עלייה שהם דרז
אומר"ל הכטיח גגו הוא גרז
יור לנטול סולמות שלנ זי'
ה ונמשע דלא עמי ד' על ד
ה שעושין כמין מקלות דקיס
ד' דסחם סולם ברהב ד' א'
מכאן וסולם מכאן וקסין צא
לא סגי צמה שמיעטו איירי
ופרש ר"י דהכא צעין ארז
שרה אלל לקמן דצעי שיגיי
קורין גרד"ש ולא כעין מדור
יצה וזהו לשון פורחות כמו
ארבעה ולהכי ממעט ואי

האזיר ולא חשיבא כקולם
 ינו כקולם שאין קבוע ואין
 קולם קבוע ועוד שאינו קבוע
 אפי' מלא קש או תבן

[illegible]

חוקים אמר ליה רב
 ב' אשי מאי מעמא
 מעמא אמר ליה לא
 אחא בר אדא אמר
 שום דתוה ליה דבר
 שנימל בשבת אינו
 די נמי ה'תם כוכדו
 שבין שתי חצירות
 והניח סולם רחב
 ורחב ארבעה מכאן
 מטפחים ממעט שלשה
 ואלא דלא הוי כותל
 ארבעה אפילו מופלג
 יביי בר אביי 'בנה
 א אם יש באיצימבא
 א' נמי אין בתחתונה
 ארבעה ואין בין זה
 אמר רב נחמן אמר
 ששליבותיו פורחות
 ג' ארבעה ממעט אי
 ג' ארבע' ויש בשליבה
 בין זה לזה שלשה
 אמר רבה בר אבוח

שליצות^א שלנו שיש איר צין מו
ו וזקפו אלל הכותל: אם יש
תממעט הכותל מעשרה ממעט
ו שליצה תחמונה נמי כשאין
הר דקי"ל הלכה כרז באסורי
אלל שמיה טלמול ולאוקמי פלוגה
מזרי וצין נורי ותימה דבפ"ו
שזבכו מוכיח עליו ואפי' המזו
דש"ר דס"ל סולמוה של בצ
ש החס^ב דברה"ר פליגי אלל
דזרי חדרים אסור וכן פסק צנמ
וחזו להטיח בהן גגו וכן סולמוה
צין לאסור דרה"ר אסור בחדרי
אם יש באיצטבא התחומה
כן פירש קולס בשליצתו פורח
תחומה דבסמך^ד צעיין שיגיע ס
אלל היכא דקאמר כל שהוא
ע מהו חקק להשלים ככותל בצמ
ש"ש צין זה לזה ג' ושליצה ה
על ארבעה שיהא רחוי לעממ
ה הכותל לא איירי ברחב
של אצנים שעושין כמין סטיו ל
ולא כבש פורח על גבי אמה י
ריך לאשמעין באיצטבא ונסבלו

החברות הפי"ס בין זה לזה ש
נכון כולם הוה חמינה דאליטנא
שהוא דחוי לעלייה ומבטל ה
הה לר"י דגני לול הפחות לעליי
כיון דמיטל בשבת חפ"י מוגיע
דבין שנים ואין מערבין אחד

נקטו ליה דבעי למיחמי ניעולין בשבת
 גו חרש. משום כלאי הכרס: וליא
 וית היל: וליא משום מעשר. לשמא
 ממעשר כריך לעשר את חספסו ליכא
 ממיחש להכי דלא נכרש: מרא. פוסי"ר:
 חצינא. דולדוי"ר: פלים המצרי.
 חזיל חספסו חספסו וזו ליעולו משם
 חזיל ממעט: חווקין. אישקלוי"ש:
 גבדו קובש. (ה) ומחור שהוא כד אין
 וועולין אורו משום ולא משום איסור
 חזיל משום שקה ליעולו: פלים רחב

"מבוא. בחזר זו וכן צו ובהן עולין
 ויורדין מזו לזו: ואין בין זה לזה ג.
 ולומר אפי' אין מכוונין זה כנגד זה
 אבל אין רחוקין זה מנגד זה ג'
 וזו כמכוונין והוי פתח ואם ראו
 ומהעצב א' אבל מרחוקין הם ממנגד
 ה' א' שפטים לאו פתח הוא: וז"ל
 ואמרו. אלא בכולל זר (ג) שאין נוח
 להלך עליו: אב"י. יש ברחשו ד' אפילו
 מופלג טובא שהרי עולה לראשו
 מהלך בראשו עד שמגיע לקולס
 וצדו: בנה איצטבא. של עץ: ע"ה
 בבי האיצטבא. קמוך לכולל ויש
 אחר מפסיק בין זו לזו¹⁶ שהיו לעלינה
 גלים: אם יש. בתחומה אורז ד'
 וזהו עולה וצבה של כותל מ"י:
 ומעט. דל עליונה מהכא: אי נמי
 אין בה ד' ויש בעלינה ד' ואין בין
 זה לזה ג'. משפין להו כהד ואע"פ
 שהמיטע הזה קצר מלמטה הואיל
 ומתחלה שיעורו מלמעלה שפיר דמי
 אבל יש צניעה שלשה תרי ניניהו
 מיעוט באור לאו שמה מיעוט:
 ששפיותו ופרוחו. שפיות חוקרין
 שקלוי"ם בלע"י מדרגת שלטן חוקרין
 רבדי"ן קרי ליה נמי סולס וסולס
 שאינו עשוי כעין מדרגה אלא כעין

קִיָּהוּ וְהִינֵנוּ^א פִּרְחֹת שְׁפֹרֹתוֹת וְזוֹ עַל
בְּשִׁיבָהּ הַתַּחְתּוֹנָה אֲרֻבָּהּ, וְזֶה
אֵי נָמִי בּוֹ, כְּדַרְשִׁית גְּבִי אֲלֻטָּא
מוֹדֵלֶת מִן הַקֶּרֶקֶט שֶׁלֹּא קָאָמֶר:
זוֹ
וּמִדְמָסִיק עָלֶה דְּכּוּלִּי עֲלָמָא טַלְטוּל
יִיכּוּ בְּטַלְטוּל גִּמּוּר וְאִין לְהֶאֱרִיךְ כֹּאֵן:
קִדְשָׁהּ (ד' ט:) מִשְׁמַע דְּסוּלָם שֶׁל
סוּלָם שֶׁל עֲלִיָּה אֶסֶר הָחֵם לְיִשְׁנָא
לִכְרִיכִין קִצֵּעַ וְדוּחָק לְהַעֲמִיד בְּסוּלָם
זֶה"י מוֹתֵר לִית הַלְכָתָא הִכִּי אֵלֹא
יִלֵּת סְתָרִים וְאוֹר"ת דִּהְכָּא בְּסוּלָמוֹת
שֶׁל שׁוּבָן וְהִ"ר אֲצִרְהֵם מִפְּרַשׁ דִּהְתָּם
דְּרִים אֲזַל בְּצַמֵּת דְּאִין רְגִילוֹת הַלּוּלִיבֵי
הָ אֲרֻבָּה מְבַשֵּׁב, פִּי בְּקוֹנֵי אֶרֶץ
יֵלֶם עַד רֹאשׁ הַסּוּלָם דְּצֵי סוּלָם י"ד
מִזֵּי גְבִי ז'ז' לְמַשׁוֹם ז'ז' לֹא צֵי רֹחַב
ה' מִשְׁמַע דְּצֵי רֹחַב אֲרֻבָּה וְדוּחָק
הַתַּחְתּוֹנָה נָמִי גְצִיָּה מִן הָאֶרֶץ שֶׁלֹּא
דִּלְהַתְּכַב עֲלֵיו וְלַעֲלוֹת עַל הַכּוֹחַ
ד' עַל ד' וְסוּלָם שְׁלִישִׁיתוֹ פִּרְחֹת
נִים מִסְטִיו אֵלֹא הַמְדֻרְגּוֹת צוֹלְטִין זֶה
וְדוּחָהּ סוֹבֵב דְּפֶרֶק קִדְשִׁי קִדְשִׁים
שְׁלִישִׁיתוֹ פִּרְחֹת דְּלִי אֲשַׁמְעִין

שה' ממועט דלח' חשיב מיעוט צחור
אפי' אין צן זה לזה ג' הוי מיעוט
צחור שחתם הויז ור"ת מפרש דהא
ה' מיעטא לן לעיל ^(ד) אי צריך קולם
עד ראש הכותל אין לו להועיל כמו
לפי שאין קצוע שם ועמיד ליטלו:
אלא

(א) ב"ב דף נט, (ב) שם
 (ג) קמ"ג, (ד) שם,
 (ה) עה, (ו) דף ט,
 (ז) דף עה רע"א, (ח) שם
 (ט) ע"ב, (י) דף עו,
 (יא) דף ע"ג.

הגהות חב"ח

(6) ריש"י ד"ה כוזב
קונונו דמחר: (3) ד"ה
אלא אמרן אלף כותול זר
שאין כרברב דר' שאין
זכות להלך עליו אבל יש
ל"ל וסד"ל: (3) תוס'
ד"ה מקלם וכו' רבין
סידוק נן לקטס רבין
דדמיא: (7) ד"ה אם יש
וכו' לא ענין סולמות
כעין:
שאלנו אלף
ב"ד ב"א ד' סוס אמרין
דקולס שאין בשליבה
התחממה: (1) ב"ד
דעני שיגע סולס עד
רלס כמות:

ליקוטי רש"י

[illegible]

זגהות וציונים

[illegible]

י"א ב ג מ"י פ"ג מהל'
עירובין הל' ו טוש"ע
סימן שע"ב סעיף יב:
ב ד ה ו מ"י פ"ד
מהלכות שבת הלכה ט:
כ"א ז מ"י פ"ג מהל'
עירובין הלכה ה
טוש"ע סס סעיף ח:
כ"ב ח ט מ"י סס הלכה ז:
כ"ג י ב מ"י סס טור ש"ע
סס סעיף יג:

[illegible][illegible]

שאינו נסמך
סונו וכיון ש
י"ד טפחים.
ת מג' כלבוד
סגיא. אמר
אלא כיון
דגל עולה ב

אוֹתִיבְיָה בַּהֲדִידָה. אָלֶּלּוּ וּרְאִשׁוּ נִסְמָךְ
לְכֹתֹל: אַרְוֹחוּי אַרְוֹהֶיהָ, לִזְוֹ וּלְאֹ
הַיּוֹ הָאֵל סוֹלֵם מִתְחַמְּיוּ דַּגְלָה לִזְוֹ
וְאִין כִּאֵן מִיַּעוֹט שָׂהוּ מוֹבֵדֵל מִן
הַקֶּרֶקֶק הַרְבֵּה: צִירִק יִזֵּי אַחַד
הַיִּבְרִי. בְּסוֹלֵם כֹּל שָׂהוּ וְהַיּוֹ יִזֵּלֵא
בְּחַמְלָנְעִיתוֹ שְׁאִינוֹ גְּבוּהָ עֶשְׂרֶה לֹא
מִמֶּנּוּ וּלְמִטָּהּ וּלֹא מִמֶּנּוּ וּלְמַעְלָה:
צִירִק שְׁנֵי יִזְיוֹ, אַחַד קִדְרֵם עֶשְׂרֶה
תַּחְמוּתוֹיֹם וְאֶחָד לְמַעְלָה יִמְיֵנוּ בְּחֹךְ
עֶשְׂרֶה עֲלֵינוֹיֹם דְּלֵא הוּא גְבוּהָ עֶשְׂרֶה
לֵא הוּא סָגִי לִיָּה בְּסוֹלֵם כֹּל שָׂהוּ מִדִּי
דְּהוּא אֲכוּלֹת: זֶה שְׁׁאֵל בְּכַנְגֵּד זֶה.
שִׁיכֹל לְקָצֹעַ סוֹלֵם שְׁנֵי מוֹה לֹזֶה:
עֲמוּד גְּבוּהָ עֶשְׂרֶה בְּרַחֲ״ד וְרַחֲב דִּי.
רַחֲ״י הוּא וְהַטֶּטֶל מִמֶּנּוּ וְהַטֶּטֶל עַל
גְּבוּיֹה חֲמִישֵׁי וָאֵם נִרְצֵה צִרְאִשׁוּ כֹל
מִמֶּנּוּ מִיַּעוֹט לְעֹדֵם מֵאַרְבַּעֶה וְיִצְטֵל
מִמּוֹרֵת רַחֲ״י: יִתֵּד. קַבְלִינֵא בְּנֵעִ״ז:
וּבְגִבְהָהּ הֵיחָד שְׁׁאֵלָה. אֲבָל אִם אִינוּ
גְּבוּהָ שְׁלֹשָׁה כְּגֹהֶה¹³ לְעֲמוּד חֲמִישֵׁי וּלֹא
מִמֶּנּוּ: אֲשֶׁר דְּתֵלִי בִּיה מִיֵּד. וְכוּן
דְּחֹז לְחַשְׁמִישְׁתֵּיהּ לְעֲמוּד מִיֵּינֵה חֲמִישֵׁי
דְּחֹז מִמֶּנּוּ: שְׁׁאִינוּ חֲמִישֵׁי מִמֶּנּוּ

וְעַתָּה נִתְּנָה: ^אמֵהָ עֵצִי כִּי־יִחַד תִּשְׁמַשְׁמֶה יֶלֶדֶךָ דְּלֹא־מֵת חַד יֶתֶד תִּשְׁמַשְׁמֶה יֶלֶדֶךָ וְלֹא מִמֶּנּוּ יִתְּדוֹת שׁוּבָה מֵאִי מִי אֲמַרְיִן כִּי־ן דְּלֹא^ב מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהֵאֵי רֹחַב לֹא־ רֹחַב הָאֵל: ^גבּוֹר וְחֻצִּיתָּהּ. קִרְקַע שְׁטִטְלָה מִחֲפִירַת הַצּוּר וְהִקְפּוֹ צִי פִי הַצּוּר כִּצִּי:^ד מִצְדֻרְפָּה. לְהַשְׁלִים עֲשֶׂהָ לַעֲוֹמָן הַצּוּר לְשׁוּיָה רַהֲ"י וְהֵ"ה נָמִי דְחַלְלֵה הַצּוּר וְעֻזִּי הִקְפּוֹ הַחֹלִי' מִצְטֻרְפִין לְהַשְׁלִים אֲרַבְעָה לְרוֹחָבוֹ לְחִיצַּה הַטּוֹל מַעַל גַּב הַחֹלִי' כְּלוֹס וְאֵת הַטּוֹל עַל גַּבָּה דְחֵתֵּן בְּצִוּוֹרֵךְ [שמע דף עט.] חֹלִי' הַצּוּר וְהַסֵּלַע שְׁתֵּן גְּבוּהִין עֲשֶׂהָ וְרַחֲבָהּ אֲרַבְעָה הַטּוֹל מֵהֵן וְהַטּוֹל עַל גַּבֵּן חִיצֵן וּמַהֲהִיא לִיִּץ חִיצֵן לְעֲשֶׂמִי' דְּלֹא־מֵת חַד יֶתֶד־אִירִי' דְּהֵי חֹלִי' הַצּוּר וְהַסֵּלַע לִמֵּי הַצּוּר וְהַסֵּלַע אֵלֶּה הֵא קֹא מִשְׁמַע לָן דְּהַצּוּר וְחֻלִּיתָּהּ מִצְטֻרְפִין לַעֲשֶׂהָ וְכִי הִיִּי דְשַׁעֲטִין מִיָּה לְגֻבְהָהּ שְׁמַעִין מִיָּה נָמִי דְמִצְטֻרְפִין לַפּוֹחִי' דְּהֵא קִמֵּי וְרַבְּצִין אֲרַבְעָה. וְהֵאֵי דִקְטָה כְּהַל דִּלְרִי' וְשִׁטְן וְלֹא וְהֵי מִיָּה מִיָּהִין שְׁמַעִין דְּחֻצִּיתָּהּ

לֹא תִנִּי יִירוֹק צְהַלָּה: אִמְבֹּא. הִי גִגָּה דְחֻלּוּלָה רַחֲמֵי הָא לֹא חֻו
 אֲרַבְעָה דִידֵיהּ לְמַשְׁמִשְׁמִישֵׁי מַפְנֵי הַחֹלֵל שְׂהוּא מִהֵן: אִלֵּא מִבֵּי אִית
 לָהּ לְמִיּוֹר דְּמִנָּה מִיִּדִּי. כְּגוֹן דָּף אִו אֶכֶן עַל פִּיהּ וּמַשְׁתַּמֵּשׁ: הִבֵּא
 גַּמְי: מִנִּית דָּף אֲרַבְעָה אִו שְׂטוּחַ גִּבְדַּ עַל הַיְהִידוֹת וּמַשְׁתַּמֵּשׁ עֲלֵיו
 גִּנְחָת: כּוּלֵּם אֲרַבְעָה עֶשְׂרִי. שְׁרִיר לְמַשְׁוֹךְ רִגְלֵי הַסּוּלָם אֲרַבְעָה מִן
 הַכּוֹתֵל לְפִי שְׂאֵין סוּלָם זָקוֹף נוֹחַ לַעֲלוֹת: אִפִּילוּ יִג וּמִשְׁהוּ. שְׂכַשְׁתַּמְשׁוֹךְ
 רִגְלֵיו מִן הַכּוֹתֵל אֲרַבְעָה לֹא יִהְיֶה רֹאשׁוֹ נִמְוֹךְ מִן הַכּוֹתֵל טוֹפֵחַ וְכִין
 דִּלְהּ הִי טַפֵּס לֵית לָהּ צֶה: אֲחָד עֶשְׂרִי מִשְׁהוּ. שְׂכַשְׁתַּרְחִיק רִגְלֵיו אֲרַבְעָה
 לְפִי רֹאשׁוֹ נִמְוֹךְ מִן הַכּוֹתֵל פַּחוֹת מַשְׁלֵשָׁה וְלִכְטוֹר דְּמִי: שְׂבַבְהּ וּמִשְׁהוּ.
 דִּכְלִ כְּרִד דְּרֹחַמַּי לְקוֹמַי סוּלָם זָקוֹף מִמַּעַס וְאִי לִקְיָה לֵית גַּמְיֵי לַפּוֹת
 מַגִּי לְרֹאשׁ הַכּוֹתֵל: אֲמַר רַב כּוּלֵּם זָקוֹף מִמַּעַס גְּמֵרָא. שְׁמַעְתִּי
 מִרְבּוּתִי וְטַעְמָא לֹא יִדְעָא דֵהָא אֵין נוֹחַ לַעֲלוֹת: מִיִּדִּי דְהוּא
 אֲרַבְעָה עַל גְּבִי אֲרַבְעָה. שְׁתֵּן מְכוּנוֹת וְאִמְכֵּן לַעֲלִי ^א דִּמַּעְשֵׁין:
 דְּקִיָּים שְׂבַבְהּ. פִּסְקֵי קִדְּשִׁים שֶׁל צֶבֶל שְׁמִיעוֹן סְמוּךְ לְכּוֹתֵל לְמַעְסוֹ
 אֵין צִיר לְקוֹבְעֵן בְּקִרְקַע וְאֵעֶ"ג דְּדַבֵּר הֵיטוֹל הוּא דְּחֻרָת כְּלִי עֲלֵיהֶן
 דְּרֹחִין לְמוֹשֵׁב אִפִּי"ג כִּדְדוֹן קוֹבְעֵן שְׂאֵין צֶה אֲדָם וְעוֹטְלֵן וְכֵן סוּלְמָנוֹת:
 כּוּלֵּם מִן מִזְבֵּחַ וְכָאֵן וְסוּלָם לֹא שְׂהוּא מִכָּאֵן אֲלֵנוּ אֲדָם צְנִינֵיהּ לֹא
 שְׂהוּא חֻוּקֵין מִן לוֹה לְהַטְלִימֵן אֲרַבְעָה מַחֵו: אִין בִּהּ הִרְגָּה עֲשִׂיָּה.
 קִשְׁנִי מִכָּאֵן וּמִכָּאֵן לְהַטְלִים רֻחוֹת לְאֲרַבְעָה מַחֵו: הִרִי בִּהּ דִּרְ

טעמים ציירט סולם י"ד טעמים גבוה פון קיין דק"ל ב' עדרף האלסעק לע אפערט ב' חס
באלטעס אבן קוקן און דרך עליות ולפיקן אבן כותל י' צייר ליהיות סולם כדי גבוהה של
צויר ותרין לעדת האלסעק ב' חומשית נעצא שיעור הסולם י' טעמים וב' חומשית לכל טעם
טעמים ומשהו י"ד, שאין דרך להשפיעו וכו'. ופחות מטעם לא חשבו. אביי אמר א' ומושהו
האן מוקד. אביי אמר ב' וד' תרנא וד' תרנא וד' תרנא וד' תרנא וד' תרנא וד' תרנא וד' תרנא
והוא און דרך ב' אדם לעלות כן. ומושהו י"ד, שאין דרך להשפיעו וכו'. ופחות מטעם לא חשבו. אביי אמר א' ומושהו
הוא און דרך ב' אדם לעלות כן. ומושהו י"ד, שאין דרך להשפיעו וכו'. ופחות מטעם לא חשבו. אביי אמר א' ומושהו

ד' על ד' והניח עליו
טו ולא אמרן אלא
ותבניה בהד' ארווחי
אמר רבה בר אבוח
ידן זי אחד להתירו
זנים להתירו אמר רב
זי זה שלא כנגד זה
ברה"ז גבוה עשרה
ותד כל שהוא מיעוט
נכה "ובגבוה שלשה
יורה אף על פי שאין
לא משהמש ליה
שגבוה שלשה מאי
ה מדי אמר ליה רב
ב אשי מלאו כולו
טמיע לך הא ⁶ דאמר
ה מצטרפין לעשרה
ז ליה אלא מאי אית
ומשתמש 'הכא נמי
אמר רב יהודה אמר
צריך סולם ארבעה
אמר אפילו שלשה
ר אפילו אחד עשר
ה דרב יהושע אמר
אמר רב סולם זקוף
נא מ"ט אמר שמואל
ה דהא מלתא מדי
י איצטבא אמר רבה
שבבבל אינן צריכין
ז קובעתן ורב יוסף
ולמנות שבבבל אינן
קובעתן מאן דאמר
ז ומאן דאמר דקלין
מביניה רב יוסף מרבה
זון וקשין באמצע מהו
הרגל עולה בהן
באן וסולם באמצע
בהן הרגל עולה בהן
חקק

טפחים ממה נפשך הוה מתרחק יותר
מ' טפחים שהרי יכול הסולם לגמרי לארץ וגם אין נראה ללרב יוסף
ואז"י נמי נשען ראש הסולם לראש הכותל אלא שמקריבין רגלי הסולם
יותר מלשעמאל ולאז"י יהיה קרוב לזקוף ולמה להן למייקטו הלא שיעור
וילמה הזכיר רב יוסף ואז"י אותו משהו אלא נראה לר"י דלסימנא
בעלמא נקט' הכי דלעולם נרץ להרחיק הסולם כשיעור גובה שנשען
על הכותל ואלא היה גובה הכותל מן הסולם טפה לרב יוסף ולאז"י
שלשה טפחים כשיעור לצד ולרב יוסף קריא צממסו ושלא עשרה
פחות שני חומשין שהוא אלקסון ט' על ט' ולאז"י צממסו ועשרה
טפחים פחות חומש שהוא אלקסון ז' על ז' :

אמר שמואל לא ידע בו. אליהו דרב קאמר אזל שמואל גופיה
 קבר דסולס וקוף אינו ממעט דהא בעי סולס ז"ד:
סולמות של בבא אין ציריבין קבע. אע"ג שאין להם ד' חוויקין
 דכובדן קוצבן ולא כמו שפירש רבינו שמואל דהיינו
 סולס טרי דלעיל דאם כן לא הי' לנמימר סולמות של צבל ועוד
 דאזיהא דלעיל ליכא מאן דפליג ויכאזל אמרין סולמות לא:
 מקק

על־זה שני טפחים ולא צוה שני טפחים רוחב וקצו קשין של תצא
בנקשין וסמוע עליית הרגלים צאמנע סולם הוא זה אין ראוי לכך:
על־זה. בסולם וראוין הקשין לאחור היד צהן ולעלות בסולם:
חקק

[illegible]

תלמוד בבלי <עוז והדר> - ד עירובין תלמוד בבלי עמוד מס 167 (הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה 0)

於